

Şeyh Hâmid-i Veli Minberinden Hutbeler

Es-Seyyid Osman Hulûsi Efendi (k.s)

Kırkdördüncü Hutbe

“Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?”

(Zümer, 9.)

Muhterem Cemâat-i Müslimîn!

Cenâb-ı Hakk, büyük kitabımız Kur’ân-ı Kerîm’de: “Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?” (Zümer, 9.) buyurmaktadır. Elbette bilenlerle bilmeyenler bir olmaz. İsterse küçük bir köyde, kasabada veya bir şehirde bulunalım, hayâtımızın devâmı müddetince edindiğimiz tecrübelerle de anlıyoruz ki, okur yazar kişi ile bu ni’metten mahrûm olan bir kimsenin hayât ve yaşayışı hiçbir zaman bir değildir. Hele günlük hayâtımızın nasıl geçtiğini, yaşamak için nelere muhtâc olduğumuzu ve bunları sağlamak için faydalandığımız eşyâ ve araçları gözümüzün önüne getirirsek, bunların meydana gelmesinde ilmin, fennin, san’atın pek önemli yeri olduğunu anlarız. İlim, fen ve san’at ise ancak okuma yazma ile elde edilir. Bu, ilk öğretimle başlar.

İnsanlık âlemîni aydınlatmak ve ona muhtâc olduğu bilgi esâslarını öğretmekle görevlendirilen âhir zaman nebîsi Hazret-i Peygambere Allah (c.c)’ın ilk emri de “Oku!” (Alâk,1.) emri değil midir ? Allah’ın yüce Peygamberine indirdiği kitabımızın her âyeti, her kelimesi binlerce hikmet ve maslahatı, muhtevî olduğu halde, bunların en başında “Oku” emrinin bulunması, bize okumanın önemini belirtmesi bakımından pek değerli bir irşâddir.

Muhterem Cemâat!

Okuma yazma bilmenin hayâtî önemini anlamayan, takdîr etmeyen bir kimse ta-

savur edilemez. Dinimiz de erkek kadın her Müslümanın okuma yazma ve bilgi öğrenmesini farz kılmıştır. Bundan dolayıdır ki, Peygamberimiz efendimiz: “Çocukların ebeveyni üzerinde başlıca üç hakkı vardır.” buyuruyorlar. “Bunlardan birincisi, doğduğu zaman ona güzel bir isim koyması ; ikincisi tahsil çağına girer girmez okula gönderip bilgi öğretmesi ; üçüncüsü de çağı geldiği zaman onu evlendirip bir yuva sâhibi yapmasıdır.”

Anne ve babaların çocuklarını ümitli ve verimli bir istikbâle kavuşturmaları ve müriyyetini görmeleri, onların eğitim ve öğretimine itina göstermeleri ile mümkün olur. Aksi takdîrde, ne kendileri için ne de millet ve memleket için onlardan yeterli bir vazîfe ve hizmet beklemeye hakları olmaz. Terbiye ve tahsiline önem verilmeyen bir evlâddan, dünyâda bir fayda göremeyen ana ve babalar âhirette de, cem’iyyete faydalı bir insan yetiştiremedikleri için mes’ûl olacaklardır.

Muhterem Müslümanlar!

Çocuğa verilecek iyi terbiye ve iyi alışkanlıklar da ana kucağından, âile ocağından başlar. Bu işte analara düşen vazîfenin ne kadar önemli olduğu âşikârdır. Bundan dolayıdır ki âlemlere rahmet olarak gönderilen sevgili Peygamberimiz, “Bilgi öğrenmek, erkek-kadın her Müslümana farzdır.” buyurmuşlardır. Hepimizin bildiği gibi ana kucağından ve âile ocağından kazanılan iyi veya fenâ alışkanlıklar kolay kolay terk edilemez, ömür boyunca sürüp giderler. Binâenaleyh; çocuklarımızın iyi meziyet ve fazîlet sâhibi olmaları annelerin bilgili, kültürlü olmalarına bağlıdır.

Bakınız Hazret-i Ali’nin şu sözleri de ne kadar yerindedir:

“Çocuklarınızı kendi yaşayacakları zaman için okutup hazırlayınız. Çünkü onlar sizin çağınızda yaşamak için değil, kendi çağlarında yaşamak için doğmuşlardır.”

Muhterem Cemâat!

İçinde bulunduğumuz çağ, bilgi çağıdır, ilerleme ve yükselme çağıdır. Bilgi edinmenin temeli ise yine tekrâr edelim ilk öğretimdir. Bu i’tibârla millet olarak içinde bulunduğumuz ilk öğretim haftası münâsebetiyle çevremizde bulunan bütün vatandaşlarımızı bu konuda aydınlatmaya çalışmamız bize düşen dînî ve millî bir borçtur.

Allah, hepimizi Kur’ân-ı Kerîm’in nûruyla aydınlanan, aydın kişiler zümresine ilhâk buyursun. Amîn.